

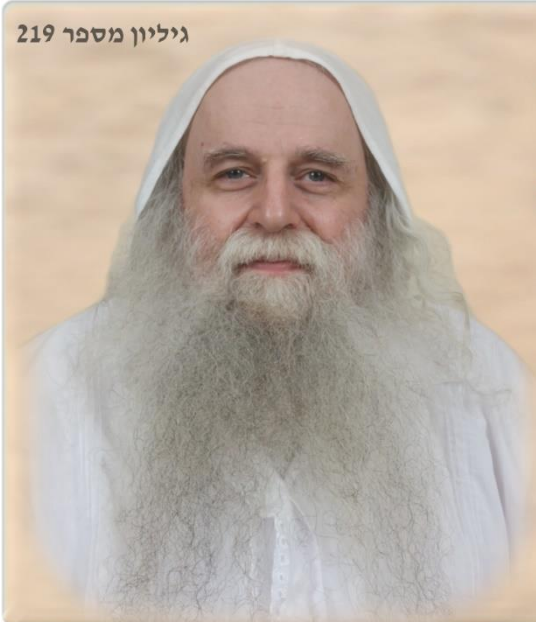

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת נצבים וילך תשפ"ד

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופתרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ן

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

הערה: מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת נצבים וילך תשפ"ד – ההכנה הרוחנית הנכונה

אז יש פה אזהרות חמורות. ה' יתברך מזהיר שהוא יסתיר את פניו ב'הסתר כפול', זאת אומרת, אם לא נלך בדרך התורה יהיה הסתר פנים כזה שאפילו לא נדע שיש את ה' יתברך, והוא יגלה אותנו לבין האומות ונסבול שמה את כל מה שבאמת סבלנו בגלות המרה.

אז בעצם מראים לנו את כל התסריטים הקשים שיקרו אם לא נשמע בקולו יתברך ונעבוד אלהים אחרים, שזה הכי חמור – לבגוד בה' יתברך. וזאת ההכנה.

ממצרים יצאנו בחפזון, לא היה הרבה זמן להכין שום דבר, אפילו מצות בקושי היה זמן להכין. אמנם התנסינו שם בנסים הגלויים ובמכות מצרים, וראינו את גדלותו של ה' יתברך ואיך שהוא עומד ומציל את עמו ישראל – אבל בניה, בניה יסודית, לא היתה. ולכן מהר מאד נפלנו בכל מיני נפילות במדבר, כולל חטא העגל וחטא המרגלים והגזירה שכולם ימותו במדבר. ובמדבר התרגלנו אכן לעבוד את ה', אבל בהנהגה הנסית הזאת – שה' הולך לפנינו ומאחורינו ומישר לנו את הדרך, יש לנו את המן והבאר וכל הדברים האלה, וההגנה של ענני הכבוד, ומשה רבינו והשראת השכינה.

אדם בחיים עושה הכנות – טובות יותר, טובות פחות. המוהל עושה הכנה לפני שהוא עושה את הברית. אמא עושה הכנה לפני הלידה. אנשים מנסים להכין את עצמם. בן אדם הולך לעשות איזה מבחן, הוא מכין את עצמו: לומד את החומר, משתדל, מתפלל, עושה השתדלויות, מבקש ברכה – העיקר לעבור את המבחן. ככה בכל ענין וענין יש הכנה.

וכאן צריך הכנה לכלל עם ישראל – לזה שמשה רבינו כבר לא יהיה אתנו, יהיה יהושע, שהוא חסידו הנאמן של משה רבינו, אבל הוא 'פני לבנה', לעומת משה רבינו שהוא 'פני חמה'. וזה לא פשוט, ירידת הדורות הזו, הדרסטית. וכשנכנסים לתוך ארץ ישראל – יש

ערב טוב! שבוע טוב, מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת נצבים-וילך תשפ"ד. ובשם ה' נעשה ונצליח.

וכמובן, ראוי וכדאי שתקראו את הפרשה לפני שאתם שומעים את השיעור, כי אנחנו לא עוסקים כאן ממש בפשט, אלא בפירוש על פי 'דרך עץ החיים'.

אנחנו רואים פה בפרשה שמשה רבינו מכין את עם ישראל לקראת הסתלקותו ולקראת מעבר הירדן. כל זה רציני מאד מאד מאד – המעבר מהנהגה של משה רבינו בחוץ לארץ להנהגה של יהושע בן נון בתוך הארץ, לכבוש את הארץ, לחלק את הארץ, כל הדברים האלה, וההסתלקות של ההנהגה הפלאית שהיתה במדבר, כל הענין הזה.

והשאלה שהעסיקה אותי היא על ההכנה: איך משה רבינו מכין את עם ישראל? כמובן, הוא עושה כמיטב יכולתו ומעבר לכך. לפי הפשט הוא מחנך את עם ישראל, הוא מזכיר לעם ישראל את ההיסטוריה שלו, מה היה ואיך היה, כולל שעבוד מצרים, יציאת מצרים, כל הנסים במדבר, כולל זה שה' יתברך גם נשבע לאבותינו לתת לנו את הארץ – זאת אומרת, מהעבר להווה ולעתיד – והוא כורת את הברית עוד פעם עם עם ישראל, ועוד פעם מאיים בעצם בענשים כבדים אם לא נשמע בקולו של ה' יתברך.

הוא בעצם מדבר על זה שהברית היא לכל נשמות ישראל לדורותיהם, לא רק לאותו הדור. זאת אומרת, זה כולל אותנו עד סוף התיקון, עד סוף ששת אלפים שנות התיקון. זה כולל את כולנו, גם מי שיודע גם מי שלא יודע, גם מי שהוא תינוק שנשבה – כולם. כולנו מחויבים. כולנו צוות אחד. וכולנו יכולים חלילה להענש אם לא נקיים את תפקידנו האלקי – "ממלכת כהנים וגוי קדוש".

עוד ועוד: להבין בפנימיות התורה, להבין למה ה' ברא את העולם, למה יש רע.

כל הדברים האלה בונים את האדם, ככה שכשיבוא לו נסיון קטן או גדול – יהיו לו כלים לבחון את השטח, את 'מפת הקרב'. יהיו לו כלים – ואחר כך הוא תמיד הבוחר.

"בדרך שאדם רוצה לילך – בה מוליכין אותו". "רוצה", לא חושב או אומר או מדמין – רוצה. זאת אומרת, הרצון צריך להיות חזק, קדוש, שולט. ואם בן אדם חלש – שיתפלל לה' יתברך על כל מה שחסר לו, שה' יתן לו רצון, יחזק לו את הרצון, ושיתחזק בתורה, יתחזק בתפילה, יתחזק בתהלים, יתחזק בהתבוננות, בהתבודדות, בדבקות, בבירור, עוד ועוד ועוד, לא להפסיק שניה. אי אפשר להפסיק שניה. "הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל", אי אפשר ששומר ישראל ינום וישן.

אז לפי עניות דעתי זו ההכנה, ובה צריך ללכת: ב'דרך עץ החיים' – ולהתחזק ולהלחם על זה לפי הכללים שה' ברחמו האינסופיים שלח לנו לזכות את הרבים. ואם הולכים בה ברצינות, "בא לטהר – מסיעין אותו", עוזרים לו. "בא לטמא – פותחין לו". זו ההבטחה, שבדרך שאדם רוצה ללכת – באמת מוליכים אותו. הוא רוצה להיות צדיק? הוא יזכה, אבל הוא יצטרך לעבוד קשה מאד, ולא להתגאות.

רבינו הבעל שם טוב הקדוש, אין כמוהו, זכותו יגן עלינו ועל כל עמו ישראל, בסוף ימיו שמעו שהוא אומר: "אל תבואני רגל גאונה". זה מה שהוא אמר לפני שהוא נפטר – איזה מסר. איזה מסר... הוא, שהיה עולה לעולמות העליונים כמו שבן אדם עולה מקומה אחת לקומה השניה בבית שלו, הוא מתפלל שלא יתגאה? נכון, הוא צודק. ככל שבן אדם גבוה יותר, ענק יותר מבחינת עבודת ה' – הוא יותר בסכנה, הוא לא פחות בסכנה. כן. "כל הגדול מחברו, יצרו גדול הימנו". ולכן צריך יותר זהירות, לא פחות זהירות.

"הפך בה והפך בה, דכלא בה". בן אדם צריך לעסוק בתורה ובבירורים ובדבקות ובמלחמה כל הזמן. "פך דרקיך דעהו", גם כשהוא לא לומד עם הספר – כשהוא עובד, כשהוא מבשל, כשהוא מטייל, כשהוא קונה, כשהוא אוכל. בכל רגע ורגע "שוייתי ה' לנגדי תמיד", גם אותיות שם הוי"ה וגם הנוכחות של ה' יתברך – "לנגדי תמיד", לא לוותר. אה, שכחת? אה, נרדמת? תקום, תלחם. נפלת? – תתנקה מהר ותמשיך להלחם. תהיה חייל של ה' יתברך. אל תתפנק. אין מנוחה, אין. צדיקים "ילכו מחיל אל חיל", ממלחמה למלחמה, מבירור לבירור, מנסיון לנסיון.

רק אם בן אדם מוסר את הנפש ככה "למען שמו באהבה", רוצה את קרבתו, לא רוצה להיות בהסתר פנים, לא רוצה הסתלקות הקדושה, "עניי ה' עניי", אם בן אדם הוא בחינת "עניי ה' עניי" כל הזמן – ה' יענה לו. לפי הכלי ככה האור מצטייר. כמו שמעוררים מלמטה מתעורר למעלה. אם אתה עובד את ה' לשם שמים,

מלחמות, ומלחמות קרמה נגד שבעת העממים, לא פשוט כלל וכלל. אפילו בימינו יש ענין אם הצבא מופתע או לא מופתע – אם הוא עשה הכנה טובה, גם אם הוא מופתע הוא יודע להגיב, אם ההכנה לא טובה אז הוא פחות יודע להגיב, אם הוא מתכנן מבצע אז הוא מוכן, אם האויב לא מוכן אז הוא מפתיע אותו. אנחנו חיים תמיד במציאות של אי ודאות, לא יודעים מה יהיה עוד רגע, לא בפרט ולא בפלל.

הורים מחנכים את הילדים: 'תשמע, תזהר'. כשאתה הולך ברחוב אל תדבר עם אנשים זרים. תזהר בכביש', 'תגיע בזמן לבית הספר. תעשה את השיעורים. תתנהג יפה'. כל אלה הכנות שמכינים אותם. חינוך זה הכנות שמכינים את הילד.

כאן אנחנו צריכים להבין מה ההכנה הרוחנית הטובה ביותר להכין את הנשמה להתמודד עם כל הקשיים שיש בעולם הזה ולצאת מכאן כשהיא מתוקנת – ככה שאדם יוצא מכאן צדיק, זכאי, חייל של ה' יתברך, חייל נאמן שעשה את תפקידו. הוא לא מלאך, אבל עשה את תפקידו על הצד הטוב ביותר, והשתדל בכל רגע יותר ויותר. איך מגיעים להכנה הזאת?

לפי עניות דעתי, הספר שלנו הקטן, ספר 'דרך עץ החיים', ספר דע"ה – זו הכנה שנותנת דרך לנשמה כך שתוכל להתמודד בעזרת ה'.

האם זה מבטל את הבחירה? האם הספרים שלנו מבטלים את הבחירה? לא, חס וחלילה. אבל הם מחדדים את הבחירה, מחדדים – מדברים הרבה על מלחמת היצר הפרטית והכללית, מדברים על הגילוי פנים ועל ההסתר פנים, מדברים על המעלה של הדבקות, מדברים בענין הבירור בין טוב לרע, בין אמת לשקר – מחדדים את הבחירה.

אם בן אדם לומד את הספרים, מובטח לו שהוא יעמוד במלחמה כראוי? לא, זה לא מובטח לו. למה? – תמיד יש הפתעות. צריך "והשבת אל לבבך". וצריך סיעתא דשמיא, ותפילה, וענוה, ומאמצים בלי סוף, בלי סוף, לא לבזבז רגע בלי להיות ערני מאד מאד במלחמה, על כל שניה ושניה – שהיצר הרע לא יגנוב לנו שניה אחת מהחיים, מלה אחת מהחיים, מעשה אחד מהחיים, מחשבה אחת שלא יגנוב לנו, שלא יטמא, שלא יפתה, שלא ייאש, שלא ירמה אותנו. אדם וחוה, היתה להם הכנה, היתה להם אזהרה לא לאכול מעץ הדעת. בא הנחש – בשניה וחצי הפיל אותם. "מה אנו, מה חיינו".

אנחנו תינוקות שנשבו, באים מתוך ההסתר הכפול – אז הכל מלחמה, הכל מסירות נפש, הכל ממש מסירות נפש בכל רגע ורגע – לעשות את ההחלטות הנכונות כדי להתקרב לאבא שבשמים, כדי שיקרב אותנו, כדי שישלח לנו, שנלמד את תורתו, שלא קיבלנו אותה בילדותנו, המון המון מאמצים בלי סוף, להתמודד עם הנפילות, לא להשבר, להמשיך הלאה, לעשות לנו תחבולות, "בתחבולות תעשה לך מלחמה" – ולהתחזק

ולא מספיק רק ללמוד תורה. ללמוד את הגמרא וללמוד את ההלכה זה חשוב ביותר, בסיסי ביותר – זו חובה. אבל זה לא מספיק. צריך להכין את הנפש, כי אם לא נהיה מוכנים בנפש וברוח לא נוכל לעמוד בנסיונות בכלל. ואם אנחנו נזכה להכין את עצמנו – אז צריך להכין גם את האשה ואת הילדים ואת הנכדים ואת הנינים ובני הנינים ואת כלל עם ישראל, צריך להכין את כולם, שכולנו נזכה.

לכן אנחנו הקטנים מפיצים בכל אתר ובכל זמן את ספר 'דרך עץ החיים', שאפשר להוריד אותו חינם מהאתר, דחוף להפיץ אותו, לזכות את כל הנשמות, כדי שתהיה לנו התחלה של עבודה לשמה, שנוכל לעבוד את ה' ולהתמודד עם הכל.

וגם ככה צריך נסי נסים של נפלאות כדי שנזכה – כי הסטרא אחרא התחזקה מאד מאד מאד, הפרטית והכללית, נורא ואיום, ואנחנו למטה למטה למטה בתוך עולם החומר והחושך המצטבר של כל הגלגולים ושל התקופה הזו, וכל הכפירות שמסתובבות, וכל הערובים וכל הענינים, כל הדעות הכוזבות והמעורבבות. ואין מנוחה לנשמה אפילו שניה.

ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים – זו הדבקות. להגיע לדבקות חייבים מלחמה ביצר הפרטי והכללי – כי אם לא, לא נדבקים, כי "המחובר לטהור – טהור", אבל "המחובר לטמא – טמא". אז אם מחברים אותך לטמא, אתה טמא. אם אתה טמא, אתה לא יכול להתחבר לטהור יתברך שמו, לקדושה. וכל עבירה מסלקת את האור הקדוש מהשכל ומהלב, וצריך להתחיל מהתחלה.

בקיצור, היום דיברנו על ההכנה שצריך להכין את הנשמות מרגע שנולדים כדי שתהיה אפשרות לשרוד ולהיות חיילים של ה' יתברך, ולהגיע אחרי מאה ועשרים לשמים ולקבל מה' יתברך דרישת שלום לטובה: 'עשית את עבודתי כמו שציפיתי ממך. יפה מאד' – ולהיות קרובים אליו, כי כל הענין הוא להיות קרובים לה' יתברך. אם לא, מה האדם שוה, מה החיים שוים? הכל חושך בלי ה' יתברך ובלי תורתו.

יהי רצון שבזמן הזה שאנחנו לפני ראש השנה נתחזק חזק-חזק! זה זמן מסוגל, חודש אלול, "אני לדודי ודודי לי" – נתחזק ונחזק, ותבוא בעזרת ה' הגאולה במהרה ברחמים!

לחיים! לחיים! לחיים!

לעבוד את ה' ברצינות ובשמחה ובהתמדה, ולהפיץ את מעינות ספר 'דרך עץ החיים' בכל זמן ובכל מקום.
לחיים! לחיים! לחיים! שנה טובה ומתוקה!
שבת שלום ומבורך לכל בית ישראל.

משמים 'מסמנים' אותך לטובה, ויעזרו לך. אם אתה עובד את ה' כביכול, ופה ושם, וגם בשביל לעשות רושם על הבריות, או כי, לא יודע, זה מעניין אותך, זה איזה משהו שקצת מעניין אותך – אז ככה זה גם נראה.

שלא נדע, אנשים שעושים חטאים הם בהסתר פנים. עושים חטאים גדולים יותר – הסתר כפול, וגלות, עונש גלות. יש אנשים שלא מרגישים את ההבדל בין להיות בארץ ישראל לבין להיות בחו"ל, מבחינתם לצאת לחו"ל זה כפי. בשבילי זה עונש כמו להכנס לגיהנום, ה' ישמור. מבינים? כל אחד לפי מה שהוא הכין ככה שורה עליו השכינה הקדושה: הוא מקדש את עצמו מעט מלמטה – מקדשים אותו מלמעלה. או ההפך חס ושלום, הוא בא לטמא – פותחין לו. הכל לפי הרצון והבחירה החפשית.

ולכן אנחנו צריכים לעניות דעתי, ככה לפי נסיוני, לסגל לעצמנו את הכללים, ללכת בהם באש ובמים – וה' יתברך יאיר לנו ויעזור לנו יותר ויותר ויותר, מי יודע עד לאיזו דרגה אפשר להגיע. בעזרת ה' גם שיזכו כולם לגילוי פנים בקרוב בגאולה השלמה, שכולנו נזכה לקרבתו, "קרבת אלקים לי טוב".

וזו משימה של כל החיים ובכל רגע ורגע, ובכל הכחות שיש לאדם, ובכל המציאות שלו מה שהוא זכה. גם אם הוא בן אדם פשוט שבפשוטים, הוא יכול לזכות. גם אם הוא גדול החכמים, הוא יכול לזכות – רק שיהיה אמת, יהיה ענין, ויתמיד.

"לפום צערא, אגרא". חייבים להתמיד, לא להפסיק אף פעם לא משנה מה קורה, כמה קשה, ה' ישמרנו יש נסיונות קשים ואבדות קשות בחיים, ובן אדם נשבר לחתיכות מיליון פעם – שלא יוותר, לא יוותר, ימשיך להיות חייל נאמן של ה' יתברך, גם אם הכל נראה לא מובן, לא צודק, נראה לו הפוך, נראה לו רחוק, נראה לו קשה.

אז כל הדרך הזו של 'דרך עץ החיים' מכינה את הנפש של האדם להתמודד ולעבוד את ה' באמת. אפשר להכין את השכל על ידי לימוד תורה, פרד"ס התורה, פשט רמז דרש וסוד – אבל צריך לחזק ולהכין את הנפש, לחזק את הלב, כדי שנוכל להתמודד, כי אי אפשר לדעת מה יבוא עוד דקה, מה ילד יום. מבינים?

אז ברור שהאור החזק של משה רבינו, הגילוי פנים של ה' יתברך נתן סיעתא דשמיא שאי אפשר לשער בכלל לעם ישראל בטרם כניסתנו לארץ, זו מכה של אור, אז אולי היה מספיק רק לאיים ולהזכיר לנו שאנחנו עם קשה עורף – היום שאנחנו כבר אחרי אלפיים שנות גלות, אחרי כל הצרות שיש, עוד לא נגמרו רחמנא לצלן – אנחנו צריכים הרבה הכנה, והכנה מדויקת ונכונה, כי אם לא נהיה מוכנים אנחנו לא נוכל לעמוד בכלום.

	דרך עץ החיים' היא הדרך שמחדש כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א	
	והיא מעניקה לך את כל הידיעות הנחוצות להפוך להיות צדיק ולעבוד את ה' יתברך	
	לשם שמים על פי פרד"ס התורה הקדושה.	
	הפיץ אותה לזיכוי הרבים – "ומלאה הארץ דעה את ה'!"	

מתוך נפשי – מלחמה וסליחות

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"א אלול תשפ"ד

לעילוי נשמות הנופלים - לרפואת הפצועים - להחזרת החטופים - לשמירה על החיילים.

א. המטרה הפנימית של המלחמה היא להראות לעולם שה' ית' לא עזב את עמו, עם ישראל, ושהוא ית' נותן לו כח לעשות חיל.

ב. בתהליך הגאולה העולם, ועם ישראל, הולכים ומגלים את תפקיד עם ישראל – עד שה' ית' יתגלה שוב בעולם בגאולה השלמה. זהו תהליך הדרגתי, מאתגר מאד ומופלא מאד, ובלתי ניתן לעצירה כלל.

ג. כאשר עם ישראל מאוחד – אני רגוע.

ד. צריך להכין כלים לקראת הגילוי העצום שבגאולה השלמה הקרבה לבוא. זאת על מנת שלא תהיה חלילה 'שבירת הכלים' לפרט או לכלל.

ה. אנשים חושבים שהם צודקים וצועקים. אך הצדק אינו תלוי לווליום. ואין על מה להתלהם, האמת הולכת ומתגלה יותר ויותר – "הַתִּיַצְבוּ וְרֵאוּ אֶת יְשׁוּעַת ה'". סבלנות, סובלנות, תפילה ותיקון.

ו. צריך לעבוד על השמחה הפנימית כל הזמן, למרות הקשיים והמבוכה. "עַז וְחֶדְוָה בְּמִקְמוֹ". ללא שמחה השכינה מסתלקת, ר"ל.

ז. אין לוותר על התחזקות הקדושה בכל רגע! אין לוותר על הדבקות בה' ית' בכל רגע, במחשבה, דיבור ומעשה. התעוררות מלמטה מעוררת מלמעלה.

ח. הקטרוגים הם תוצאה של פגמים ושל חוסר העלאת הניצוצות העשוקים בדומם, צומח, חי ומדבר, הזועקים גאולה.

ט. אנא, יש להפוך 'אני' ל'אין'. כך יומתקו הדינים ותבוא הגאולה ברחמים!

י. אל תדון את הזולת ברותחין. כל הדור במבוכה. האמת נעדרת, עֲדָרִים-עֲדָרִים. כשאתה פוגע בזולתך – אתה למעשה פוגע בעצמך.

יא. התקפנות מביאה חורבן. האיפוק מביא תיקון ואחדות.

יב. כשאתה צועק ומבייש מישהו אתה פוגע בצלם האלקים שבו.

יג. אם קשה לך – שב ונוח בשקט, ארגן כחות, שִׁמַח ונסה שנית.

יד. המלחמה היא על המוחין – מוחין דקדושה או מוחין דהפך הקדושה.

טו. שמח על כל מעשה טוב של זולתך, על כל דיבור נאה. אהוב את הבריות. ראה כמה טוב יש בכל אדם!

טז. רחם על הבריות, "ורחמיו על כל מעשיו".

יז. אם אתה חייל נאמן של ה' ית' – מעשיך ודיבוריך הם כרצון ה' ית' ומצוותו על פי תורתנו הקדושה!

יח. אם היום אתה מרגיש מעט טוב יותר מאתמול – ברוך ה', ישתבח שמו לעד!

יט. אם הויכוח הופך ארוך ומייגע והתועלת מוטלת בספק – החלף נושא וזכינו לויכוח אחד פחות. ואם זה לא עזר – המשך בדרכך, חבל על הכחות.

כ. השופר זועק – האם הלב נחרד?!

כא. אתה באמת מבקש סליחה? עשית חשבון נפש אמתי לפני הסליחות? "וּמִוֹדָה וְעֵזֵב יִרְחָם". ואם אינו עוזב... ה' יעזור.

לחיים! לחיים! לחיים! שנה טובה ומתוקה לכל בית ישראל!

לחיים! לחיים! לחיים! להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים!